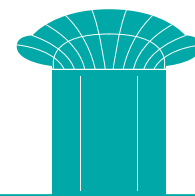

PASIUNI DE O VIAȚĂ

Colecționari
Colecții
Muzee

Competențe generale

1. Localizarea în timp și spațiu a evenimentelor istorice studiate;
4. Formarea imaginii despre sine și despre ceilalți.

Competențe specifice

- 1.1 Ordonarea cronologică a unor evenimente din viața familiei, a faptelor prezentate într-o situație de învățare;
- 1.3 Recunoașterea preocupării oamenilor pentru timp și spațiu;
- 4.1 Determinarea semnificației unor evenimente din trecut și din prezent;
- 4.2 Recunoașterea asemănărilor și deosebirilor dintre sine și ceilalți, dintre persoane și grupuri;
- 4.3 Manifestarea unei atitudini deschise în cazul unor situații care presupun comunicarea.

Conținuturi

- **Noțiuni introductive:** trecut-prezent (mileniu, secol, deceniu, epocă istorică), spațiu istoric, surse istorice.
- **Familia:** trecutul familiei, sărbători de familie, timpul liber, activitățile cotidiene.
- **Locuri istorice din comunitate:** mănăstiri, străzi și case istorice din comunitate.

Activități de învățare

- inițierea unor activități de descoperire a informațiilor împreună cu părinții;
- exersarea deprinderii de a adresa întrebări adulților (părinți, profesori, muzeografi) în legătură cu trecutul;

- exersarea lucrului cu axa timpului pentru a localiza un eveniment din trecut;
- stabilirea valorii obiectelor dintr-un muzeu;
- înțelegerea unor noțiuni specifice (colecție, tezaur), a valorii unui obiect (materială dar mai ales istorică) și plasarea acestuia în timpul istoric.

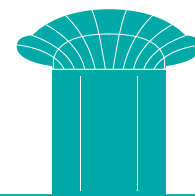
Strategii didactice

- Utilizarea metodelor activ-participative, interactive de învățare: conversația euristică, confruntarea de idei, brainstorming, învățarea prin cooperare.

Planul fișei

Descoperim treptat colecția de artefacte ale Muzeului George Severeanu dar și ideea de muzeu ca păstrător al unor obiecte de patrimoniu cu o bogată istorie. Direcțiile pe care merge această fișă sunt:

1. O cercetare în propria familie a colecțiilor personale întinse pe 3 generații pentru înțelegerea noțiunii de cronologie și plasarea oamenilor împreună cu obiectele care-i definesc pe axa timpului, până în Antichitate;
2. Povestea colecției Severeanu discutându-se și despre valoarea obiectelor dintr-un muzeu și despre felul în care a fost construit acest muzeu;
3. Casa care găzduiește muzeul, ca martor al istoriei și păstrător al tuturor poveștilor, încheie periplul printr-o poveste la persoana l finalizată cu invitația de a fi vizitată.

Despre colecții și cronologie, înainte de a descoperi muzeul

Înainte de a păși (fizic sau virtual) în casa devenită muzeu care găzduiește colecția Maria și dr. George Severeanu, hai să facem o călătorie în trecutul tău. S-a întâmplat vreodată să-ți placă un lucru și să vrei să îl păstrezi? Uneori aduni mai multe obiecte din aceeași categorie și, după un timp, îți dai seama că ai o mică colecție. Dacă te prinde și îți place domeniul, crește și colecția... și crește... și crește... până ce devine cu adevărat importantă. Uneori poate fi atât de valoroasă, încât ajunge să facă parte din expoziții sau muzee. Sau, rămâne pur și simplu o pasiune trecătoare de care mai târziu îți aduci aminte cu plăcere...

ACTIVITATE #ColecțiiȘiColecționari

Durata: 40 min | Lucru individual | Materiale necesare: Schema nr. 1 (1 pagină) tipărită pentru fiecare copil

Pentru a înțelege mai bine noțiunea de colecție, valoare a unui obiect și plasare a acestuia în timp, copiii chestionează familia și adună informații despre colecții personale, întinse pe trei generații: a lor, a părinților și a bunicilor.

Notează ce află pe Schema nr. 1 de pe pagina următoare (tipărită și dată copiilor) pentru a-și aminti ușor și a putea povesti apoi în clasă. În plus, foile completate vor putea fi analizate și se vor extrage concluzii la nivelul întregii clase.

Atât copilul, cât și cei doi pe care îi chestionează, vor răspunde la următoarele întrebări:

1. Prenumele, anul nașterii și relația în care se află cu copilul (mamă, tată, bunic, bunică sau, dacă printre părinți ori bunici nu au găsit colecționari, pot întreba unchi, mătuși sau prieteni de familie ai acestora);
2. Ce colecționează sau a colecționat și de ce?
3. Ce și-ar dori ori și-ar fi dorit să colecționeze și de ce?
4. Ce întâmplări interesante au legate de aceste colecții? De unde le-a venit ideea colecției? Cum au făcut rost de obiecte? Le-a fost greu? Au făcut și schimburi? Au avut peripeții?
5. Ce jocuri, jucării și eroii favoriți aveau în copilărie (din cărți, filme, animații).

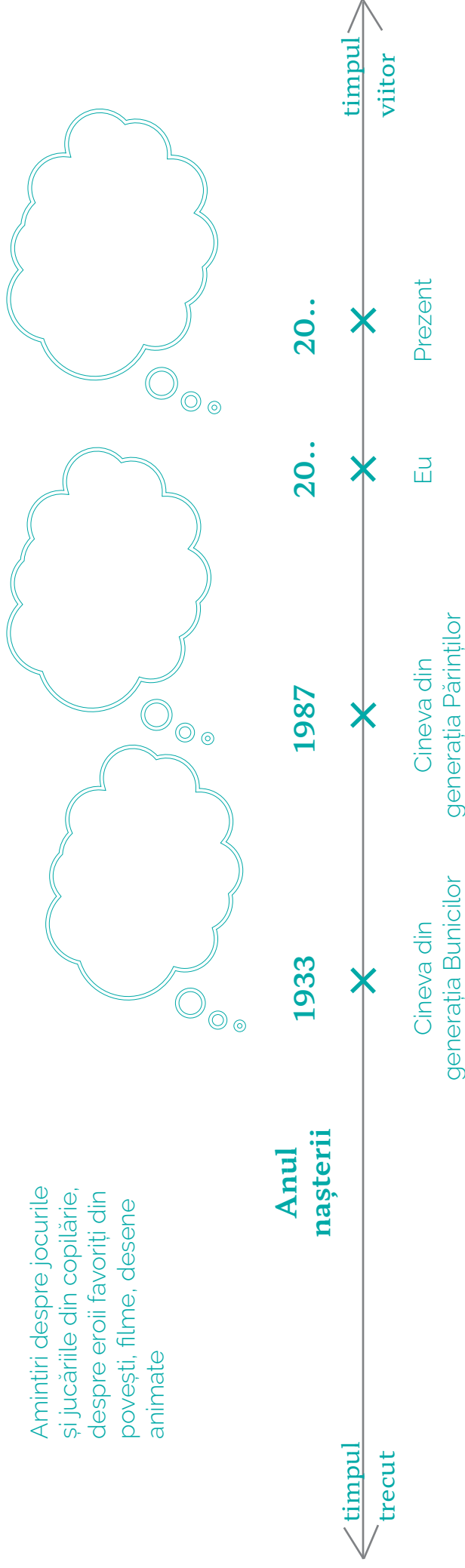
Oferiți copiilor explicații despre axa timpului, trecut, prezent și viitor și despre cum ar trebui să completeze schema. În norișorul cu amintiri și la întâmplări legate de colecții pot trece doar câteva cuvinte cheie care să-i ajute să-și amintească povestea aflată de la ceilalți.

În clasă sau la muzeu profesorul adună fișele copiilor, le etalează pentru a putea fi văzute, discutate și analizate toate la un loc. După această etapă se va continua cu următoarea activitate în care se merge pe axa timpului către trecut până în Antichitate, discutând în paralel despre oameni și obiectele vremii lor.

Schema nr. 1 - cercetare individuală acasă

ACTIVITATE #ColecțiiȘiColecționari – Schema nr. 1

Amintiri despre jocurile
și jucăriile din copilărie,
despre eroii favoriți din
povești, filme, desene
animate

Prenumele și relația cu mine

.....

Ce colecționează/ a colecționat
și de ce

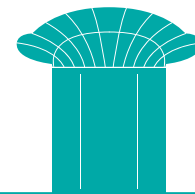
.....

Ce și-ar dori/ ar fi vrut să
colecționeze și de ce

.....

Întâmplări legate de colecții

.....

ACTIVITATE #Cronologie

Durata: 15-20 min | Lucru la nivelul întregului grup | Materiale necesare: Schemele 2 și 3 tipărite într-un singur exemplar pentru profesor. Alternativ, în clasă, profesorul ar putea desena aceste scheme pe tablă, pe măsură ce avansează activitatea.

Conectarea copiilor cu trecutul din ce în ce mai îndepărtat se va face prin proprii lor strămoși care, cu siguranță, au existat în toate acele vremuri. De exemplu, George Severeanu este cam de o seamă cu stră-stră-străbunicii lor, pe când în anul 1, când s-a născut Iisus Hristos, trăiau stră-stră-(de 65 de ori stră)-bunicii copiilor de acum. Li se explică copiilor importanța acestui an care marchează nașterea creștinismului și numerotarea actuală a anilor. Se folosesc ca suport **Schemele nr. 2 și 3**.

Profesorii discută cu copiii rezultatele cercetărilor lor din **Activitatea - #ColecțiiȘiColecționari** și notează pe **Schema nr. 2** (care capătă rol de centralizator, suport pentru concluzii) câteva date de naștere, colecții, jucării și eroi descoperiți pentru fiecare generație.

Importantă este plasarea pe axa timpului a oamenilor și a obiectelor din perioada lor pentru a fi înțeleasă **cronologia** și diferențele apărute în timp și a realiza cât de interesant este să le cunoaștem. Se explică faptul că o generație se schimbă în medie la 27 de ani (exemplul folosit în scheme), astfel că anul nașterii părinților și bunicii poate varia față de cel trecut în schemă.

Știați că cronologia este o disciplină care se ocupă cu stabilirea epocilor și a datelor istorice. Mai studiază și diferitele tipuri de calendare care au existat de-a lungul timpului. Termenul are la origine 2 cuvinte grecești – Cronos care înseamnă timp și Logos care înseamnă știință. Dar Cronos are o origine și mai interesantă: el reprezintă, în mitologia greacă, zeul timpului.

Suplimentar, profesorul mai poate marca pe axa timpului perioadele istorice importante: preistoria, istoria antică, medievală, modernă și contemporană. Împreună cu copiii poate găsi și nota pe axă câte o personalitate reprezentativă din fiecare perioadă.

Schema nr. 2 - suport pentru profesor, centralizare informații culese de copii în urma activității #ColecțiiȘiColecționari și așezarea lor pe axa timpului.

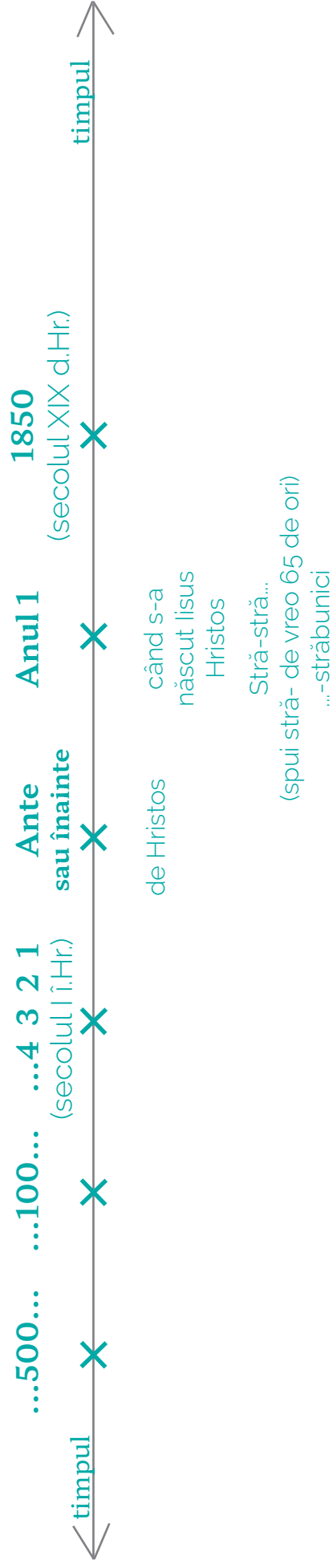
Schema nr. 3 - suport pentru profesor, explicare cronologie, până în antichitate

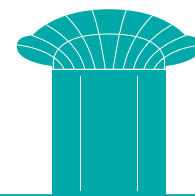
ACTIVITATE #Cronologie - Schema nr. 2

George
Severeanu

ACTIVITATE #Cronologie - Schema nr. 3

A fost odată ca niciodată

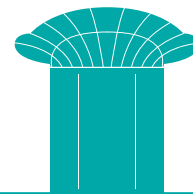
Acum iată că sunteți pregătiți să ascultați o poveste...Mergem pe firul timpului și ne oprim în secolul XIX, cam pe la trei sferturi, așa.

A fost atunci o domniță, fată de boier, pe nume Maria. Era din neamul Lereștilor, din Târgoviște. Tatăl ei, Isaia, a cumpărat în 1879 o casă frumoasă în București, să o dea fetei ca zestre când va crește mare și se va mărita. Ce interesant că în același an venea pe lume George, viitorul ei ales! Va mai trece însă ceva timp până ce această casă le va deveni cămin. Mai întâi i-a fost zestre în prima ei căsătorie, cu un avocat. Dar unirea lor nu a ținut mult...

Între timp, creștea și micul George, fiul lui Constantin Dimitrescu Severeanu, un mare chirurg și profesor la Facultatea de Medicină din București. Tatăl său a fost și medicul curant al regelui Greciei, George I (poate nu e întâmplător că și-a numit copilul la fel), de la care a primit cadou, în semn de recunoștință, câteva vase antice grecești. Poate că pornind tocmai de la aceste vase, băiatul a preluat pasiunea tatălui său de a colecționa și studia obiecte cu însemnătate istorică. Din nou, asemenea părintelui său, George a devenit mai târziu și un foarte bun medic și profesor, doctor în știință și chiar un pionier în domeniul radiologiei românești. Toată viața și-a dedicat-o cercetării și inovării în ambele domenii care l-au pasionat: medicina și istoria.

Undeva în zorii secolului XX, putem doar să ne imaginăm întâlnirea lui George cu Maria... Ce știm, este că acest interes comun, extraordinar, pentru descoperirea și aducerea la lumină a obiectelor vechi, de mare însemnătate pentru cultura noastră, i-a adus împreună. S-au căsătorit. Maria și-a susținut soțul într-atât încât a vândut o parte din proprietățile ei pentru a putea finanța achiziția de obiecte. Au format o echipă. De aceea, până astăzi, colecția se numește Maria și dr. George Severeanu.

Știați că în prima sală a muzeului te întâmpină o piesă deosebit de valoroasă: colierul Mariei Severeanu comandat special pentru ea de soțul ei? 44 de geme și camee din colecția soților au fost trimise unui mare bijutier din Paris care le-a montat în aur și le-a asamblat într-o singură piesă remarcabilă. Cameele erau printre cele mai scumpe podoabe din lumea antică, adevărate opere de artă miniaturale.

Căutați pe internet ce sunt gemele și cameele și care este diferența dintre ele.

Încet-încet, soții Severeanu au început să-și transforme casa în muzeu. Neavând copii care să o moștenească direct, și-au donat colecția statului român în 1939, cu puțin înainte ca doctorul Severeanu să se stingă. Muzeul a fost inaugurat de Maria în 1956. Ea a rămas să locuiască într-o aripă a clădirii chiar și după naționalizarea ei de către regimul comunist. A putut astfel să-și îngrijească (în calitate de conservator) propria colecție până la sfârșitul vieții.

Aici istoria celor doi se încheie, însă o alta s-a născut deja și continuă până în ziua de astăzi: povestea frumoasă dar și zbuciumată a muzeului.

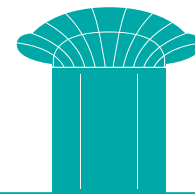

ACTIVITATE #MareleEveniment

Durata: 20-30 min | Lucru în echipe de 3-4 membri | Materiale necesare: documentare pe internet sau din cărți, coli de hârtie pentru poveste, pix/creion

Profesorii pot lăsa documentarea în seama copiilor (pentru acasă) sau pot alege ei un eveniment despre care povestesc copiilor.

Documentați-vă și găsiți un eveniment real, foarte important, care a avut loc în Bucureștiul anilor 1920, la care soții Severeanu teoretic ar fi putut să participe. Imaginați-vă că au fost prezenți la acest însemnat eveniment, iar Maria Severeanu a făcut senzație purtând pentru prima oară acest colier în public. Realizați o scurtă poveste prin care introduceți evenimentul (inspirați din datele reale) și imaginați câteva dialoguri ale soților Severeanu cu alți participanți, dialoguri în care se regăsește și colierul.

De la colecție la muzeu

Imaginați-vă cum pasiunea unui băiețel de acum 130 de ani a crescut și s-a transformat în muzeul de astăzi, el însuși cu o istorie de aproape un secol. Urcați cele 4 trepte și deschideți ușa adăpostită sub o frumoasă marchiză (acoperiș de sticlă fixată într-o armătură metalică sau de lemn, deasupra intrării principale a unei clădiri). Intrați în muzeu.

Mai țineți minte cum acest băiețel, inspirat de tatăl său, începuse să colecționeze obiecte vechi? Odată cu el a crescut și interesul și curiozitatea lui pentru toate aceste artefacte antice, martori ai istoriei noastre de demult. A adunat din ce în ce mai multe, uneori salvându-le de la dispariție, alteori cu sacrificii financiare, întotdeauna studiind cât se poate de mult fiecare obiect, din marea dorință de a le face cunoscute publicului larg, de a se bucura de ele și generațiile viitoare.

Dragostea și perseverența lui au fost atât de „contagioase” încât au adunat tot timpul în jurul colecției oameni la fel de pasionați. Aceștia au păstrat-o, au îngrijit-o, și au prezentat-o publicului sub forma expoziției pe care o vedeți astăzi: *Pe urmele trecutului. Colecția "Maria și dr. George Severeanu"*.

ACTIVITATE #ImportantȘiValoros

Durata: 15 min | Lucru în echipe de 3-4 membri | Materiale necesare: activitate tipărită (o pagină A4) pentru fiecare echipă, pix/creion

În prima sală veți găsi cuvintele lui George Severeanu despre menirea unui muzeu. În 1931, la 52 de ani, reputația sa nu doar de colecționar ci și de cercetător, a făcut să fie numit primul director al Muzeului Municipal București.

Notă: Această activitate poate fi continuată, aprofundată sau înlocuită cu fișa „Ce este patrimoniul?” pe care o găsiți fie în kitul pedagogic de la Palatul Suțu, fie în cel de la Muzeul Vârstelor.

ACTIVITATE #ImportantȘiValoros

„Un muzeu este destinat, prin colecționarea celor mai frumoase, caracteristice și instructive obiecte, să perpetueze roadele științei, literelor și artelor, păstrând și clasificând rațional cele mai strălucite vestigii ale trecutului. Prin aceasta el nu înlesnește numai examinarea acestor vestigii ci urmărește să infiltreze publicului cultul nobil al frumosului și cultul trecutului artistic în vederea realizărilor pentru viitor.”

- dr. George Severeanu

Rămâneți puțin să înțelegeți ce a vrut să spună dr. Severeanu în citatul anterior și discutați despre importanța muzeelor și ce înseamnă că un obiect este important ori valoros, tocmai bun de pus într-un muzeu.

Gândiți-vă ce înseamnă pentru voi, ce ar putea însemna pentru prietenii voștri, ce înseamnă pentru alți oameni? Ce ar putea fi important și valoros la nivelul unei întregi comunități? Ce este valoros astăzi era la fel și în trecut? Poate fi și în viitor? Cum stabilim ce piese sunt importante, valoroase, interesante?

Gândiți-vă apoi la muzeele pe care le-ați vizitat sau le cunoașteți. Care v-au plăcut cel mai mult și ce v-a impresionat la ele?

Dacă ați putea să construiți mâine propriul muzeu, ce ați pune în el? Ce temă ați alege și de ce?

Notați răspunsurile pe tablă sau pe o foaie de hârtie și creați împreună:

- **O definiție a unui obiect valoros, de pus în muzeu**

- **O listă cu muzeele pe care v-ar plăcea să le construiți**

Care sunt dovezile implicării profunde a lui George Severeanu în strângerea și cercetarea mai multor categorii de artefacte arheologice și numismatice?

- A publicat 75 de articole de specialitate, ceea ce a dus la recunoașterea valorii colecției la nivel internațional.
- A salvat multe obiecte antice extrem de valoroase. Unele au fost descoperite de niște muncitori într-un mormânt antic la Mangalia (Callatis). Dr. Severeanu a fost chemat și i s-a propus să le achiziționeze.
- A donat statului român valoroasa sa colecție, pentru a deveni muzeu, la dispoziția tuturor.

Inventarul funerar de la Callatis

Tezaurul de la Epureni

Și ție ți-a lăsat muzeul. Vizitează-l și bucură-te de toate comorile pe care le vei redescoperi. Ai unde scotoci, prin tot felul de sertare, pe tablete, prin vitrine. Te poți minuna și de hologramele care, printr-un proces destul de complicat, transformă o serie de fotografii în replica obiectului 3D care „plutește” într-o piramidă de sticlă.

Casa în sine este o comoară care se dezvăluie pas cu pas.

Așa vremuri zbuciumate a traversat muzeul nostru, a trecut prin atâtea întâmplări și încercări, încât ne-ar lua poate 1001 de nopți să le povestim pe toate. Cert este că oameni extrem de pasionați, cu drag pentru frumos, istorie, cultură și cunoaștere, i-au fost mereu în preajmă și l-au vegheat, poate chiar și salvat. Ei nu doar că l-au păstrat pentru voi, dar i-au croit mereu haine în pas cu vremea, ca să fie totdeauna actual, să vă puteți înțelege.

Locul în care istoria este o poveste la care participi și tu

Am peste 150 de ani, am trecut prin 3 războaie, am prins 4 regi, vreo 10 președinți de tot felul, schimbări peste schimbări, răsturnări de situații...

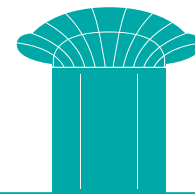
Vă mai spun? Vreți să-mi ascultați povestea?

Nu mai știu exact când m-am născut... ăă.. construit... mi-au pierdut certificatul de „naștere”. Știu sigur că era pe la 1870 și zona acum ultracentrală în care mă aflu era atunci o suburbie, la margine de București... Nu, nu era o mahala ci o zonă aleasă, doar se învecina cu Podul Mogoșoaiei care, în scurt timp, după ce ne-am obținut independența față de otomani, a primit numele de astăzi: Calea Victoriei.

Erau și primii ani de domnie ai primului Rege al României – Carol I. Nu departe era chiar palatul său regal. Ce efervescentă a urmat! S-au construit în perioada asta o mulțime de palate și reședințe aristocrate. Le vedeam cum își înalță acoperișurile semețe către Podul Mogoșoaiei. Și vecinii mei dinspre răsărit, apus, miază-zi și miază-noapte aveau nume importante. Erau colonei, generali, ba chiar și un ministru liberal. Noi, casele de soi, primeam nume după cei care ne-au ridicat. Cel mai mult m-am împrietenit cu Casa Macca de vizavi, puțin mai tânără decât mine dar atât de frumoasă! Eu o consider un adevărat palat. Câte ar avea și ea de povestit... Ne și leagă o pasiune comună: arheologia. Amândouă am fost donate statului de proprietarii noștri pentru ca tot ce găzduim să ajungă la cât mai mulți oameni. Adică am ajuns să servim unor scopuri mult mai nobile decât a fi simple case de locuit. Până atunci însă...

Tache Cioranu, un boier târgoviștean care avea deseori treburi pe la București, m-a construit. Cred că soția lui și-a spus și ea cuvântul când au ales cum să arăt. Se numește stil eclectic cu influențe baroce, în ton cu arhitectura vremii din a doua jumătate a secolului XIX, puternic influențată de francezi. Bonjour! Iată-mă-s, frumușică foc, nici mare dar nici foarte mică, am suficiente camere cât să primesc și musafiri, chiar și baluri pot găzdui...

Ei, dar e mult timp de atunci... nu mai știu exact de ce, se pare însă că au fost nevoiți să mă vândă... Vai ce frică mi-a fost de fiecare dată când s-au schimbat locatarii mei... Nu poți ști pe mâna cui ajungi, ce se poate întâmpla cu tine. Dar am fost norocoasă! Soarta mea de astăzi stă sub semnul acelei decizii din anul 1888 de a mă vinde. M-am bucurat nevoie mare să aflu că voi face parte din zestrea Mariei Lerescu, fata unui boier argeșean, un cunoscut al lui Tache. Tare drag am prins eu de Maria. Și a făcut și nuntă mare cu un avocat doar că, din păcate, unirea lor nu a ținut mult. Ei, dar ea e încă foarte tânără, are tot timpul să își refacă viața... Totuși recunosc că mi-a fost tare teamă că o să mă dea din nou...

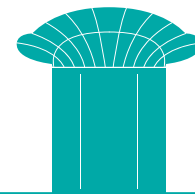

O lungă perioadă am rămas singură, nu știam care-mi va fi soarta... Îmi umpleam timpul trăgând cu urechea la zgomotele orașului care, pe zi ce trecea, se diversificau destul de rapid. Cloncănitul potcoavelor pe caldarâm și sunetul birjelor a fost treptat completat și apoi înăbușit de un zgomot nou, ciudat, de motoare. Primele automobile au cucerit orașul în sunet de claxoane și scârțâit de frâne.

Între timp un nou secol a venit. Nici nu-mi imaginam atunci câte avea să aducă! O perioadă neagră s-a instalat odată cu Primul Război Mondial, când orașul a fost ocupat de inamici timp de aproape 2 ani! Nu a fost bine deloc... Dar am scăpat și vremurile s-au schimbat radical!

Maria s-a reîntors, de această dată cu alesul inimii ei, doctorul George Severeanu - și medic dar și colecționar... nu mi-era foarte clar ce făcea. În cazul lui, doctor însemna și că tratează pacienți dar și că cercetase foarte mult în domeniul medicinei și venise cu tot felul de inovații. În plus mai avea și această pasiune a colecționării de obiecte foarte vechi, pe care le studia o grămadă după aceea. Viața mea a fost cu totul alta în perioada următoare, la fel ca și viața orașului. Am traversat „anii nebuni” sau perioada interbelică de o eleganță maximă dar și de criză economică. Locatarii mei erau foarte conectați mai ales la zona academică, poate mai puțin la cea mondenă (deși Maria era tare-tare elegantă). Drept pentru care am și fost renovată și reamenajată pe gusturile lor: au mobilat un spațiu foarte important, biroul doctorului Severeanu, cu multe lambriuri din lemn, în tonuri mai închise, mai sobre. Biroul impozant, biblioteca și jilțurile din lemn bogat sculptat se potriveau de minune cu restul. Asemănătoare a fost și sufrageria, cu un aer un pic oficial.

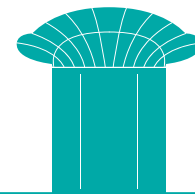
Salonul și salonașul sunt, dimpotrivă, inundate de lumină și decorate în culori deschise, cu accente auriu, cu multe oglinzi și uși de cristal. Nu mai spun de sobele în stil Art Nouveau, adevărate bijuterii! Închipuie-ți că poți vedea toate aceste minunății și astăzi, restaurate, aproape la fel cum erau acum 100 de ani. Încă adie prin încăperile mele aerul de epocă...

Apoi erau toate aceste obiecte stranie, din alte timpuri, nu recunoșteam mai nimic, mai mult simțeam ecouri ale unor vremuri atât de îndepărtate. Îmi dădeam seama cât sunt de importante mai ales după câte discuții s-au purtat pe marginea lor. Și câți oameni interesați mi-au trecut pragul! Și colecția se mărea pe zi ce trece! Am ajuns să mă mândresc cu toate acestea, numai câteva case din București mai găzduiau asemenea colecții! Au fost 20 de ani glorioși...

La finalul lor, cursul vieții mele a fost schimbat radical. Un nou război mondial a început și, odată cu acesta, încă o tragedie m-a marcat: doctorul Severeanu s-a stins din viață în toamna lui 1939. A urmat o întreagă serie de evenimente care m-au zguduit, la propriu chiar. Un an mai târziu, am simțit cum mă clatin din toate încheieturile când un cutremur foarte puternic a lovit orașul. Multe case frumoase au fost șubrezite bine de tot sau chiar puse la pământ. Eu am avut noroc să rămân întreagă. Patru ani mai târziu, spre finalul războiului, Bucureștiul a fost bombardat. Nu o să uit sunetul alarmelor care anunțau câte un nou raid aerian... A fost înspăimântător să aud șuieratul și explozia bombelor lansate din avioane. Oricând putea să mă distrugă una și pe mine, ca pe atâtea alte clădiri... Palatul regelui tare mult a avut de suferit... Eu, din nou, am supraviețuit.

În sfârșit s-a încheiat al II-lea Război Mondial și mare mi-a fost bucuria când s-a întors Maria mea! Așa am aflat că între timp soții Severeanu donaseră colecția lor statului român care a promis că va construi un muzeu nou-nouț special pentru a o expune. Dar se pare că un nou regim politic, proaspăt instaurat după război, a făcut ca multe dintre noi, casele care făceam faima Micului Paris (cum era recunoscut Bucureștiul interbelic în toată lumea), să fim naționalizate. Adică am fost despărțite brutal de oamenii noștri, cei care ne-au locuit și ne-au iubit atât... O întorsătură tare urâtă care, totuși, pentru mine a adus și un lucru bun: colecția familiei Severeanu, îmbogățită, avea să rămână la mine. Eu deveneam muzeu și am fost inaugurată oficial în 1956. Chiar și Maria a rămas sub aripa mea ocrotitoare. Ani buni a îngrijit cu multă dăruire întreaga colecție, până ce s-a stins și ea.

Așa am funcționat aproape patru decenii. Pot spune că din nou am avut noroc pentru că nu am fost abandonată de stat și în pericol de a ajunge o ruină, cum s-a întâmplat cu multe dintre palatele născute odată cu mine... Totuși, recunosc că nu mai eram deloc în formă. Încă un cutremur m-a zguduit zdravăn și pentru că nimeni nu s-a îngrijit să mă repare, am suferit tot mai mult până când am obosit de tot și... m-au închis.

Însă tocmai se schimbaseră din nou regimul politic. Într-o zi am simțit din nou acea efervescență demult uitată. Din ce în ce mai mulți oameni au venit să mă vadă, au început să facă planuri să mă readucă la viață. Am aflat că am trecut în custodia Muzeului Municipiului București! În sfârșit eram iar pe mâini bune! Chiar dacă refacerea mea a durat ani buni, a meritat așteptarea! Atât de frumos și atent mi-au redat strălucirea de odinioară! Mai întâi m-au consolidat, apoi au trecut la partea artistică, de restaurare a tuturor detaliilor frumoase. Între timp și colecția mea, bine păstrată, a fost pusă la punct. Să nu înțelegeți că doar au șters-o puțin de praf... Nuuu, o echipă întreagă de oameni pasionați a pus umărul la restaurarea și apoi la expunerea ei cât mai atractivă. Cu toții s-au gândit la voi, micii vizitatori de astăzi. Au vrut să vă ofere o călătorie în timp dar nu oricum, ci descoperind voi înșivă comori prin sertare, căutând pe tablete și admirând unele din cele mai importante obiecte în holograme!

A propoz, poate îmi explicați și mie puțin cum e cu tehnologia asta nouă! Nu pricep chiar tot... În plus, văd că sunt super-curioși și unii dintre prietenii mei expuși aici. Vă dați seama că se mai și plictisesc. Unii chiar de vreo 2000 de ani încoace. Vedeți voi, Traian, împăratul roman, nu are cu cine să dezbătă lucrurile astea, că doar nu intră în vorbă cu plebeii... Sunt convinsă că nu a auzit că președinții de astăzi mai postează pe Facebook, Insta sau pe Twitter. Ce ziceți, îi faceți și lui un cont? Mai sunt și sirenele cu grifonii care, după ce au tras cu ochiul la hologramele din sala de alături, tare mult ar vrea să se mai miște și ele... Visează că devin eroi de desene animate, că se dau peste cap, sar de pe un vas ceramic pe altul... Afrodita, ce-i drept, e mai puțin interesată de tehnologie și mai mult de cum arată. Sigur vă studiază ea pe voi când treceți prin fața ei, să vadă care mai e moda acum. Vă avertizez de pe acum: să nu vă speriați de Medusa când, dintr-un sertar (e periculoasă așa că nu e ținută la vedere - aflați voi de ce...), o să vă scoată limba și o să vrea să vă-nspământe. Oricum, între timp, a fost transformată din monstru în protector.

Haideți, veniți, că avem ce povesti împreună!

ACTIVITATE #CasăCulstorie

Durata: 1 h | Lucru individual | Materiale necesare: coli A4, pix/creion, culori

Voi aveți o casă care vă este foarte dragă? Fie cea în care locuiți acum sau una în care ați locuit mai demult, sau casa bunicilor, sau o casă în care ați mers în vacanță sau ați stat în tabără. V-o amintiți cât să o desenați? Îi cunoașteți trecutul? Vorbiți cu oamenii care ar putea să vă spună cât mai multe povești despre ea și schițați-i istoria. Puteți povesti oricum, fie din perspectiva casei, fie din a voastră, totul este să fie interesant și pentru cei care nu o cunosc. Să-și dorească să o viziteze după ce-i află povestea.